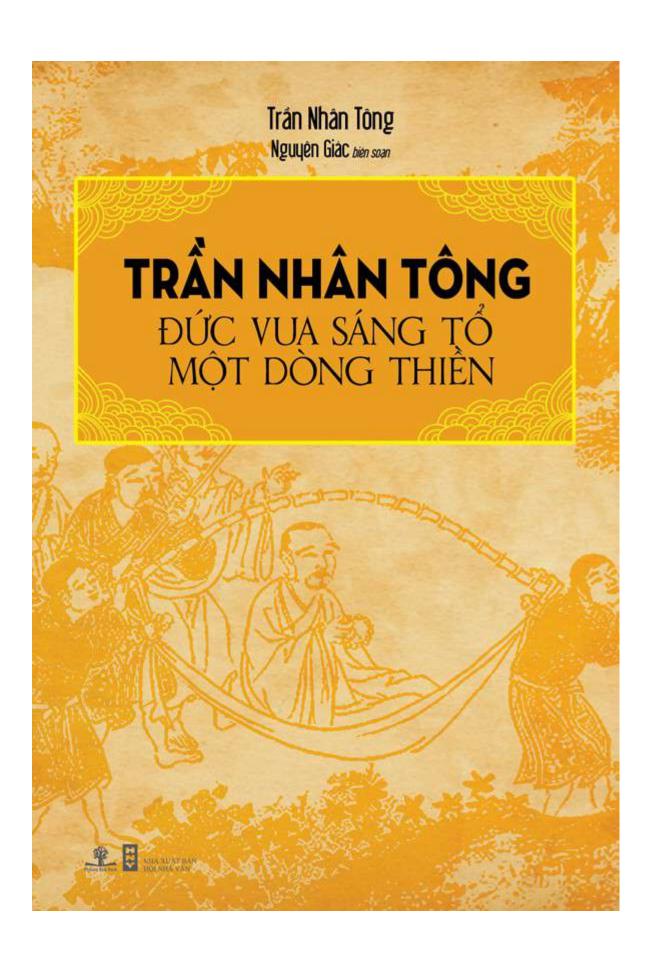
Trần Nhân Tông Nguyên Giác biên soạn

TRẦN NHẬN TÔNG ĐỰC VUA SÁNG TỔ MỘT DÒNG THIỀN

Trần Nhân Tông Nguyên Giác biên soạn

TRẦN NHẬN TÔNG ĐứC VUA SÁNG TỔ MỘT DÒNG THIỀN

"TRẦN NHÂN TÔNG

ĐỨC VUA SÁNG TỔ MỘT DÒNG THIỀN"

Được xuất bản theo hợp đồng trao quyền sử dụng tác phẩm giữa tác giả và Công ty TNHH Sách Phương Nam.

Mọi sao chép, trích dẫn phải có sự đồng ý của

Công ty TNHH Sách Phương Nam.

Xin cầu nguyện cho tất cả chúng sinh được hạnh phúc, bình an và giải thoát.

Tác giả mang ơn sâu đối với Thiền sư Thích Thanh Từ và Giáo sư Tiến sĩ Trí Siêu Lê Mạnh Thát vì các công trình nghiên cứu và dịch thuật của hai thầy mà tác phẩm này đã dựa vào để tham khảo; và đối với bổn sư soạn giả là Thiền sư Thích Tịch Chiếu.

Cư sĩ Nguyên Giác

nguyengiac@yahoo.com

Nhiều thế kỷ trước, một vị vua đã lãnh đạo dân tộc Việt Nam hai lần đẩy lui quân Nguyên Mông xâm lăng. Một hôm, vào năm 1293, vị vua anh hùng này đã rời ngôi vua, vài năm sau trở thành một nhà sư và đã để lại một di sản Thiền tông mà đến bây giờ vẫn còn phát triển, trở thành dòng Thiền lớn nhất tại Việt Nam. Ngài tên là Trần Nhân Tông, vị vua thứ ba của Nhà Trần và là vị sáng lập Dòng Thiền Trúc Lâm.

Ngài tên húy là Khâm, con trưởng Vua Trần Thánh Tông và Nguyên Thánh Hoàng thái hậu, sanh ngày mười một tháng Mười Một năm Mậu Ngọ (1258). Ngài tuy ở vị sang cả mà tâm hâm mộ Thiền tông từ thuở nhỏ. Năm mười sáu tuổi được lập làm Hoàng thái tử. Ngài cố từ để nhường lại cho em, mà Vua cha không chịu. Vua cưới trưởng nữ của Nguyên Từ Quốc mẫu cho Ngài, tức là Khâm Từ Thái hậu sau này. Sống trong cảnh vui hòa hạnh phúc ấy mà tâm Ngài vẫn thích đi tu.

Một hôm vào lúc giữa đêm, Ngài trèo thành trốn đi, định vào núi Yên Tử. Đến chùa Tháp ở núi Đông Cứu thì trời vừa sáng, trong người mệt nhọc

quá, Ngài bèn vào nằm nghỉ trong tháp. Vị sư trụ trì ở đây thấy Ngài tướng mạo khác thường, liền làm cơm thết đãi. Vua cha hay tin, sai các quan tìm đến, Ngài bất đắc dĩ phải trở về.

Năm hai mươi mốt tuổi, Ngài lên ngôi Hoàng đế (1279). Tuy ở địa vị cửu trùng, mà Ngài vẫn giữ mình thanh tịnh để tu tập. Thường ngày, Ngài đến chùa Tư Phước trong đại nội tu tập.

Một hôm nghỉ trưa, Ngài thấy trong rốn mọc lên một hoa sen vàng lớn bằng bánh xe, trên hoa sen có đức Phật vàng. Có người đứng bên cạnh chỉ Ngài nói: "Biết ông Phật này chẳng? Là đức Phật Biến Chiếu." Tỉnh giấc, Ngài đem việc đó tâu lên vua cha. Vua Thánh Tông khen là việc kỳ đặc.

Ngài thường ăn chay lạt nên thân thể gầy ốm. Thánh Tông thấy thế lấy làm lạ, nên hỏi nguyên do. Ngài trình thật với cha. Thánh Tông khóc bảo: "Nay ta đã già, chỉ trông cậy một mình con, con lại làm như thế, làm sao gánh vác được sự nghiệp của tổ tiên?" Ngài nghe dạy cũng rơi nước mắt.

Con người Ngài rất thông minh hiếu học, đọc hết các sách vở, suốt thông nội điển (kinh) và ngoại điển (sách đời). Những khi nhàn rỗi, Ngài mời các Thiền khách bàn giải về Tâm tông (thiền), tham học thiền với Thượng Sĩ Tuệ Trung, thâm đắc đến chỗ thiền tủy. Đối với Thượng Sĩ, Ngài kính lễ làm thầy.

Những khi giặc Nguyên Mông sang quấy rối, Ngài phải xếp việc kinh kệ để lo giữ gìn xã tắc. Nhờ tình đoàn kết quân dân, Ngài đã hai lần (1285, 1288) đuổi được quân Nguyên Mông, giữ gìn trọn vẹn đất nước. Dưới triều đại Ngài, hai cuộc hội nghị nổi tiếng được ghi vào sử sách là: Hội nghị các tướng lãnh ở Bình Than, hội nghị những bô lão trong cả nước ở Diên Hồng để bàn mưu kế, tỏ quyết tâm chống giặc.

Giặc thua và bỏ chạy; các cuộc chiến kết thúc với quá nhiều sinh mạng hy sinh và thị trấn bị phá hủy. Phải mất nhiều năm mới tái thiết lại đất nước.

Năm Quý Tỵ (1293), Ngài nhường ngôi lại cho con là Trần Anh Tông, lên làm Thái thượng hoàng. Ở ngôi Thái thượng hoàng để chỉ dạy cho con được sáu năm, Ngài sắp đặt việc xuất gia.

Đến tháng Mười năm Kỷ Hợi (1299) Ngài xuất gia vào tu ở núi Yên Tử. Ở đây, Ngài chuyên cần tu tập theo Hạnh đầu đà (khổ hạnh) lấy hiệu là Hương Vân Đại Đầu Đà.

Đến năm Giáp Thìn (1304), Ngài đi khắp nơi khuyên dân dẹp bỏ những dâm từ (miếu thờ thần không chánh đáng), và dạy họ tu hành thập thiện. Vào mùa đông năm ấy, vua Anh Tông dâng biểu thỉnh Ngài về đại nội để truyền giới Bồ Tát tại gia. Sau đó, Ngài chống gậy đến chùa Sùng Nghiêm ở núi Linh Sơn để truyền bá Thiền tông.

Ngày mùng một tháng Giêng năm Mậu Thân (1308), Ngài sai Pháp Loa đến huyện Siêu Loại tại Báo Ân Thiền Tự khai giảng trụ trì. Tháng Tư năm ấy, Ngài đến chùa Vĩnh Nghiêm ở Lượng Giang kiết hạ và sai Pháp Loa khai giảng trụ trì. Chính Ngài giảng Truyền Đăng Lục, bảo Quốc sư Đạo Nhất vì chúng giảng kinh Pháp Hoa. Bãi hạ, Ngài vào núi Yên Tử, đuổi hết những người cư sĩ theo hầu hạ và những kẻ nô dịch trong chùa, không được chực hầu như trước. Chỉ để lại mười vị thị giả thường theo Ngài. Ngài lên ở am Tử Tiêu, vì Pháp Loa giảng Truyền Đăng Lục. Thị giả xuống núi gần hết, duy có đệ tử thượng túc là Pháp Loa còn ở lại.

Từ đây, Ngài leo khắp các núi, tìm kiếm các hang động, ở tại thạch thất. Pháp Loa thấy thế bạch: "Tôn đức tuổi đã già yếu, mà xông pha trong

sương tuyết, lỡ có bề gì thì mạng mạch Phật pháp trông cậy vào ai?" Ngài bảo: "Ta thời tiết đã đến, muốn tạo cái kế lâu dài vậy."

Ngày mùng năm tháng Mười năm ấy, người nhà của Công chúa Thiên Đoan lên núi bạch Ngài: "Công chúa Thiên Đoan bệnh nặng mong được thấy Tôn đức rồi chết." Ngài bùi ngùi bảo: "Thời tiết đã đến vậy." Ngài bèn chống gậy xuống núi, chỉ cho theo một người thị giả.

Mùng mười Ngài về đến kinh, gặp người thân, chia sẻ các giây phút cảm xúc, và nói về pháp môn lìa sinh tử.

Ngày rằm Ngài trở về núi. Ngài dừng nghỉ ở chùa Siêu Loại. Hôm sau vừa rạng đông, Ngài đi bộ đến chùa làng Cổ Châu, tự đề bài kệ rằng:

ÂM:

Thế số nhất tức mặc

Thời tình lưỡng hải ngân

Ma cung hồn quản thậm

Phật quốc bất thắng xuân.

DİCH:

Số đời một hơi thở

Lòng người hai biển vàng

Cung ma dồn quá lắm

Cõi Phật vui nào hơn. [1]

Đến ngày mười bảy, Ngài dừng nghỉ ở chùa Sùng Nghiêm tại Linh Sơn, Tuyên Từ Hoàng thái hậu thỉnh Ngài vào am Bình Dương cúng trai. Ngài vui vẻ nói: "Đây là bữa cúng dường rốt sau."

Ngày mười tám, Ngài lại đi bộ đến chùa Tú Lâm ở ngọn An Kỳ Sanh. Nghe nhức đầu, Ngài gọi hai vị Tỳ kheo trong chùa bảo: "Ta muốn lên ngọn Ngọa Vân mà chân không thể leo nổi, phải làm sao?" Hai vị Tỳ kheo bạch: "Hai đệ tử có thể giúp được."

Đến am Ngọa Vân, Ngài tạ hai vị Tỳ kheo rằng: "Xuống núi tu hành đi, chớ xem thường việc sanh tử."

Ngày mười chín, Ngài sai thị giả Pháp Không lên am Tử Tiêu ở núi Yên Tử gọi Bảo Sát đến đây gấp.

Ngày hai mươi mốt, Bảo Sát đến am Ngọa Vân. Ngài trông thấy mim cười bảo: "Ta sắp đi đây, nhà ngươi đến sao trễ vậy? Đối với Phật pháp, ngươi có chỗ nào chưa rõ hãy nói mau."

Bảo Sát hỏi:

- Như khi Mã Tổ bệnh, Viện chủ hỏi: "Những ngày gần đây Tôn đức thế nào?" Mã Tổ bảo: "Mặt trời Phật, mặt trăng Phật." Nói thế ý chỉ làm sao?

Ngài lớn tiếng đáp:

- Ngũ đế tam hoàng là vật gì?

(Nhật Diện Phật và Nguyệt Diện Phật là tên hai vị Phật có khuôn mặt như mặt trời, mặt trăng. Hai vị có tên trong Kinh Vạn Phật. Được nói, thọ mệnh Nhật Diện Phật 1.800 năm, Nguyệt Diện Phật chỉ một ngày, một đêm.)

Bảo Sát lại hỏi:

- Chỉ như "Hoa sum sê chừ gấm sum sê, tre đất nam chừ cây đất bắc", lại là sao?

Ngài đáp:

- Làm mù mắt ngươi.

Bảo Sát bèn thôi.

Suốt mấy hôm trời đất u ám, chim vượn kêu hót rất bi thảm.

Đến ngày mùng một tháng Mười Một, đêm nay trời trong sao sáng, Ngài hỏi Bảo Sát: "Hiện giờ là giờ gì?" Bảo Sát bạch: "Giờ Tý."

Ngài lấy tay vén màn cửa sổ nhìn xem, nói: "Đến giờ ta đi." Bảo Sát hỏi: "Tôn đức đi đến chỗ nào?" Ngài nói kệ đáp:

ÂM:

Nhất thiết pháp bất sanh

Nhất thiết pháp bất diệt

Nhược năng như thị giải

Chư Phật thường hiện tiền

Hà khứ lai chi liễu dã.

DİCH:

Tất cả pháp chẳng sanh

Tất cả pháp chẳng diệt

Nếu hay hiểu như thế

Chư Phật thường hiện tiền

Nào có đến đi ấy vậy. [2]

Bảo Sát hỏi:

- Chỉ như khi chẳng sanh chẳng diệt là thế nào?

Ngài liền nhằm miệng Bảo Sát tát cho một cái, nói:

- Chớ nói mớ.

Nói xong, Ngài bèn nằm như sư tử lặng lẽ mà tịch, vào niên hiệu Hưng Long thứ mười sáu (1308), thọ năm mươi mốt tuổi.

Sinh năm 1258 và viên tịch năm 1308, Trần Nhân Tông sống chỉ nửa thế kỷ; nhưng dòng Thiền do ngài sáng lập bây giờ đã trở thành dòng Thiền lớn nhất ở Việt Nam, sau hơn bảy trăm năm phát triển. Đồng thời là một tác giả đa dạng, ngài đã để lại nhiều bài thơ Thiền và sách về giáo pháp nhà Phật, từ đó trở thành nguồn cảm hứng cho các thế hệ tương lai.

Pháp Loa theo lời di chúc của Ngài làm lễ hỏa táng, lượm ngọc cốt có năm màu để vào bình. Vua Anh Tông cùng đình thần đem long giá rước ngọc cốt về tôn thờ nơi Đức Lăng và xây tháp ở chùa Vân Yên trên núi Yên Tử, để hiệu là Huệ Quang Kim Tháp và dâng tôn hiệu là Đại Thánh Trần Triều Trúc Lâm Đầu Đà Tĩnh Tuệ Giác Hoàng Điều Ngự Tổ Phật.

```
<?xml version='1.0' encoding='utf-8'?>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml" class="calibre">
  <head>
    <meta content="Microsoft Word 12 (filtered)"</pre>
name="Generator"/>
    <title>Unknown</title>
  <link rel="stylesheet" type="text/css"</pre>
href="../../stylesheet.css"/>
<link rel="stylesheet" type="text/css"</pre>
href="../../page styles.css"/>
</head>
  <body class="calibre1" id="a12">
  <div class="container" id="all">
   <div class="container">
    <div class="container">
     <div class="container">
      <hl class="cent1" title="Phú">
       <img alt="2" src="../Images/2.PNG" class="calibre3"/>
       <br class="calibre4"/>
      </h1>
      <imq alt="3" src="../Images/3.PNG" class="calibre3"/>
       <br class="calibre4"/>
      <q\>
     </div>
    </div>
   </div>
  </div>
 <div id="ZA8EyxsVP6LG55bfyWBKjC" style="display:block</pre>
!important; page-break-before: always !important; break-before:
always !important; white-space: pre-wrap !important">
<a href="#a11" style="min-width: 10px !important; min-height:</pre>
10px !important; border: solid 1px rgba(0, 0, 0, 0) !important;
text-decoration: none !important"> </a>
<a href="#a12" style="min-width: 10px !important; min-height:</pre>
10px !important; border: solid 1px rgba(0, 0, 0, 0) !important;
text-decoration: none !important"> </a> <a
href="#ZA8EyxsVP6LG55bfyWBKjC" style="min-width: 10px
!important; min-height: 10px !important; border: solid 1px
rgba(0, 0, 0, 0) !important; text-decoration: none !important">
</a> </div></body>
</html>
```

Cư Trần Lạc Đạo Phú

HỘI THỨ NHẤT

Mình ngồi thành thị;

Nết dụng sơn lâm.

Muôn nghiệp lặng an nhàn thể tính;

Nửa ngày rồi tự tại thân tâm.

Tham ái nguồn dừng,

chẳng còn nhớ châu yêu ngọc quý;

Thị phi tiếng lặng,

được dầu nghe yến thốt oanh ngâm.

Chơi nước biếc, ẩn non xanh,

nhân gian có nhiều người đắc ý;

Biết đào hồng, hay liễu lục,

thiên hạ năng mấy chủ tri âm.

Nguyệt bạc vừng xanh,

soi mọi chỗ thiền hà lai láng;

Liễu mềm hoa tốt,

ngất quần sinh tuệ nhật sâm lâm.

Lo hoán cốt, ước phi thăng,

đan thần mới phục;

Nhắm trường sinh, về thượng giới,

thuốc thỏ còn đam.

Sách Dịch xem chơi,

yêu tính sáng yêu hơn châu báu;

Kinh nhàn đọc dấu,

trọng lòng rồi trọng nữa hoàng kim.

HỘI THỨ HAI

Biết vậy!

Miễn được lòng rồi;

Chẳng còn phép khác.

Gìn tính sáng tính mới hầu an;

Nén niềm vọng, niềm dừng chẳng thác.

Dứt trừ nhân ngã, thì ra tướng thực kim cương; Dừng hết tham sân, mới lầu lòng màu viên giác.

Tịnh độ là lòng trong sạch,

chớ còn ngờ hỏi đến Tây phương;

Di Đà là tính sáng soi, mựa phải nhọc tìm về Cực lạc.

Xét thân tâm, rèn tính thức, há rằng mong quả báo phô khoe;

Cầm giới hạnh, địch vô thường, nào có sá cầu danh bán chác.

Ăn rau ăn trái,

nghiệp miệng chẳng hiềm thuở đắng cay;

Vận giấy vận sồi, thân căn có ngại chi đen bạc.

Nhược chỉn vui bề đạo đức,

nửa gian lều quý nữa thiên cung;

Dầu hay mến thuở nhân nghì,

ba phiến ngói yêu hơn lầu gác.

HỘI THỨ BA

Nếu mà cốc,

Tội ắt đã không.

Phép học lại thông.

Gìn tính sáng, mựa lạc tà đạo;

Thửa mình học, cho phải chính tông.

Chỉn Bụt là lòng, xá ướm hỏi đòi cơ Mã Tổ;

Vong tài đối sắc, ắt tìm cho phải thói Bàng công.

Áng tư tài, tính sáng chẳng tham,

há vì ở Cánh Diều Yên Tử;

Rần thanh sắc niềm dừng chẳng chuyển,

lọ chi ngồi am Sạn non Đông.

Trần tục mà nên, phúc ấy càng yêu hết tấc

Sơn lâm chẳng cốc, họa kia thực cả đồ công.

Nguyễn mong thân cận minh sư,

quả bồ đề một đêm mà chín;

Phúc gặp tình cờ tri thức,

hoa ưu đàm mấy kiếp đơm bông.

HỘI THỨ TƯ

Tin xem:

Miễn cốc một lòng;

Thì rồi mọi hoặc.

Chuyển tam độc mới chứng tam thân;

Đoạn lục căn, nên trừ lục tặc.

Tìm đường hoán cốt,

chỉn xá năng phục dược luyện đan;

Hỏi phép chân không,

hề chi lánh ngại thanh chấp sắc.

Biết chân như, tin bát nhã,

chớ còn tìm Phật tổ Tây Đông;

Chứng thực tướng, ngõ vô vi,

nào nhọc hỏi kinh Thiền Nam Bắc.

Xem Tam tạng giáo,

ắt học đòi Thiền uyển thanh quy;

Đốt ngũ phận hương,

chẳng tốn đến chiên đàn chiêm bặc.

Tích nhân nghì, tu đạo đức,

ai hay này chẳng Thích Ca;

Cầm giới hạnh, đoạn xan tham,

chỉn thực ấy là Di Lặc.

HỘI THỨ NĂM

Vậy mới hay!

Bụt ở cong nhà;

Chẳng phải tìm xa.

Nhân khuấy bổn nên ta tìm Bụt;

Đến cốc hay chỉn Bụt là ta.

Thiền ngỏ năm câu, nằm nhãng cong quê Hà hữu;

Kinh xem ba biến, ngồi ngơi mái quốc Tân La.

Trong đạo nghĩa, khoáng cơ quan, đà lọt lẫn trường kinh cửa tổ; Lánh thị phi, ghê thanh sắc, ngại chơi bời dặm liễu đường hoa. Đức Bụt từ bi, mong nhiều kiếp nguyên cho thân cận; On Nghiêu khoáng cả, lọt toàn thân phô việc đã tha. Áo miễn chăn đầm ấm qua mùa, hoặc chằm hoặc xể; Cơm cùng cháo đói no đòi bữa, dầu bạc dầu thoa. Ngăn bát thức, nén bát phong, càng đè càng bội; Lẫy tam huyền, nong tam yếu, một cất một ma. Cầm vốn thiếu huyền,

xá đàn dấu xoang vô sinh khúc;

Địch chẳng có lỗ,

cũng bấm chơi xướng thái bình ca.

Lẫy cội tìm cành,

còn khá tiếc Câu Chi trưởng lão;

Khuấy đầu chấp bóng,

ắt kham cười Diễn Nhã Đạt Đa.

Lọt quyền Kim cương,

há mặt hầu thông nên nóng

Nuốt bồng lật cức, nào tay phải xước tượng da.

HỘI THỨ SÁU

Thật thế!

Hãy xá vô tâm;

Tự nhiên hợp đạo.

Dừng tam nghiệp mới lặng thân tâm;

Đạt một lòng thì thông tổ giáo.

Nhận văn giải nghĩa,

rạc rài nên Thiền khách bơ vơ;

Chứng lý tri cơ, cứng cát phải nạp tăng khôn khéo.

Han hữu lậu, han vô lậu,

bảo cho hay: the lọt, duộc thưng;

Hỏi Đại thừa, hỏi Tiều thừa,

thưa thẳng tắt: lòi tiền, tơ gáo.

Nhận biết làu làu lòng vốn,

chẳng ngại bề thời tiết nhân duyên;

Dồi cho vặc vặc tính gương,

Vàng chửa hết quặng,

xá tua chín phen đúc chín phen rèn;

Lộc chẳng còn tham,

miễn được một thì chay một thì cháo.

Sạch giới lòng, dồi giới tướng,

nội ngoại nên Bồ tát trang nghiêm;

Ngay thờ chúa, thảo thờ cha,

đi đỗ mới trượng phu trung hiếu.

Tham thiền kén bạn,

nát thân mình mới khá hồi ân;

Học đạo thờ thầy,

lọt xương óc chưa thông của báo.

HỘI THỨ BẢY

Vậy mới hay.

Phép But trọng thay;

Rèn mới cốc hay.

Vô minh hết bồ đề thêm sáng;

Phiền não rồi đạo đức càng say.

Xem phỏng lòng kinh,

lời Bụt thốt dễ cho thấy dấu;

Học đòi cơ tổ,

xá thiền không khôn chút biết nay (nơi).

Cùng căn bản, rửa trần duyên,

mựa để mấy hào ly đương mặt;

Ngã thắng chàng, viên tri kiến,

chớ cho còn họa trữ cong tay.

Buông lửa giác ngộ,

đốt hoại thảy rừng tà ngày trước; Cầm kiếm trí tuệ, quét cho không tính thức thuở nay. Vâng ơn Thánh, xót mẹ cha, thờ thầy học đạo; Mến đức Cồ, kiếng bùi ngọt, cầm giới ăn chay. Cảm đức từ bi, để nhiều kiếp nguyên cho thân cận; Đội ơn cứu độ, nát muôn thân thà chịu đắng cay. Nghĩa hãy nhớ, đạo chẳng quên, hương hoa cúng xem còn nên thảo; Miệng rằng tin, lòng lại lỗi, vàng ngọc thờ cũng chửa hết ngay. HÔI THỨ TÁM Chưng ấy: Chỉn xá tua rèn; Chớ nên tuyệt học. Lay ý thức chớ chấp chẳng chẳng; Nén niềm vọng mựa còn xóc xóc.

Công danh mảng đắm,

ấy toàn là những đứa ngây thơ; Phúc tuệ gồm no, chỉn mới khá nên người thực cốc. Dựng cầu đò, dồi chiền tháp, ngoại trang nghiêm sự tướng hãy tu; Săn hỷ xả, nhuyễn từ bi, nội tự tại kinh Lòng hằng đọc. Rèn lòng làm Bụt, chỉn xá tua một sức dồi mài; Đãi cát kén vàng, còn lại phải nhiều phen lựa lọc. Xem kinh đọc lục, làm cho bằng thửa thấy thửa hay; Trọng Bụt tu thân, dùng mựa lỗi một tơ một tóc. Cùng nơi ngôn cú, chỉn chẳng hề một phút ngại lo;

HỘI THỨ CHÍN

Rất thửa cơ quan, mựa còn để tăm hơi lọt lọc.

Vậy cho hay:

Cơ quan tổ giáo;

Tuy khác nhiều đàng,

Chẳng cách mấy gang.

Chỉn xá nói từ sau Mã Tổ;

ắt đã quên thuở trước Tiêu Hoàng.

Công đức toàn vô, tính chấp si càng thêm lỗi;

Khuếch nhiên bất thức, tai ngu mảng ắt còn vang.

Sinh Thiên Trúc, chết Thiếu Lâm,

chôn dối chân non Hùng Nhĩ;

Thân bồ đề, lòng minh kính,

bài giơ mặt vách hành lang.

Vương lão chém mèo, rạt thảy lòng ngừa thủ tọa;

Thầy Hồ khua chó, trỏ xem trí nhẹ con giàng.

Chợ Lư Lăng gạo mắc quá ư, chẳng cho mà cả;

Sở Thạch Đầu đá trơn hết tấc, khôn đến thưa đang.

Phá Táo cất cờ,

đạp xuống dấu thiêng thần miếu;

Câu Chi dời ngón, dùng đòi nếp cũ ông ang.

Lưỡi gươm Lâm Tế, nạng Bí Ma,

trước nạp tăng no dầu tự tại;

Sư tử ông Đoan, trâu thầy Hựu,

răn đàn việt hượm xá nghênh ngang.

Giơ phiến tử, cất trúc bề,

nghiệm kẻ học cơ quan nhẹ nhẵn;

Xô hòn cầu, cầm mộc thược,

bạn thiền hòa chước móc khoe khoang.

Thuyền Tử rà chèo,

dòng xanh chửa cho tịnh tẩy;

Đạo Ngô múa hốt,

càn ma dường thấy quái quàng.

Rồng Yểm Lão nuốt càn khôn, ta xem chỉn lệ;

Rắn ông Tồn ngang thế giới, người thấy ắt dang.

Cây bách là lòng,

thác ra trước phải phương Thái Bạch;

Bính đinh thuộc hỏa,

lại trở sau lỗi hướng Thiên cang.

Trà Triệu Lão, bánh Thiều Dương,

bầy thiền tử hãy còn đói khát;

Ruộng Tào Khê vườn Thiếu Thất,

chúng nạp tăng những để lưu hoang.

Gieo bó củi, nẩy bông đèn, nhân mang mới nết;

Lộc đào hoa, nghe tiếng trúc, mặc vẻ mà sang.

HỘI THỨ MƯỜI

Tượng chúng ấy,

Cốc một chân không;

Dùng đòi căn khí.

Nhân lòng ta vướng chấp khôn thông;

Há cơ tổ nay còn thửa bí.

Chúng Tiểu thừa cốc hay chữa đến,

Bụt xá ngăn Bảo sở hóa thành;

Đấng Thượng sĩ chứng thực mà nên, ai ghẽ có sơn lâm thành thị.

Núi hoang rừng quạnh,

ấy là nơi dật sĩ tiêu dao;

Chiền vắng am thanh,

chỉn thực cảnh đạo nhân du hý.

Ngựa cao tán cả,

Diêm Vương nào kể đứa nghênh ngang;

Gác ngọc lầu vàng,

ngục tốt thiếu chi người yêu quý.

Chuộng công danh, lồng nhân ngã,

thực ấy phàm phu;

Say đạo đức, dời thân tâm,

định nên thánh trí.

Mày ngang mũi dọc,

tướng tuy lạ xem ắt bằng nhau;

Mắt thánh lòng phàm,

thực cách nhẫn vàn vàn thiên lý.

Kệ rằng:

Cư trần lạc đạo thả tùy duyên

Cơ tắc xan hề khốn tắc miên

Gia trung hữu bảo hưu tầm mích

Đối cảnh vô tâm mạc vấn thiền

(Ở đời vui đạo, hãy tùy duyên,

Đói cứ ăn đi mệt ngủ liền.

Trong nhà có báu thôi tìm kiếm,

Đối cảnh vô tâm, chớ hỏi thiền.)

```
<?xml version='1.0' encoding='utf-8'?>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml" class="calibre">
 <head>
   <meta content="Microsoft Word 12 (filtered)"</pre>
name="Generator"/>
   <title>Unknown</title>
 <link rel="stylesheet" type="text/css"</pre>
href="../../stylesheet.css"/>
<link rel="stylesheet" type="text/css"</pre>
href="../../page styles.css"/>
</head>
 <body class="calibre1" id="a16">
 <div class="container" id="a15">
  <div class="container">
   <div class="container">
    <div class="container">
    <h2 class="cent2">
     Đặc Thú Lâm Tuyên Thành Đạo Ca
    </h2>
    <br class="calibre4"/>
    Sinh có nhân thân,
    Âý là họa cả;
    Ai hay côć được,
    Mới óc là đã.
    Tuân này mà ngâm,
    Ta lại xá ta;
    Đặć ý cong lòng,
```

```
Cười riêng ha hả.
<br class="calibre4"/>
Công danh chẳng trọng,
Phú quý chẳng màng;
Tân Hán xưa kia,
Xem đà hèn hạ.
Yên bê phận khó,
Kiêm chôn dưỡng thân;
Khuất tịch non cao,
Náu mình sơn dã.
<br class="calibre4"/>
<q\>
Vượn mừng hủ hỷ,
Làm bạn cùng ta;
Văńg vẻ ngàn kia,
Thân lòng hỷ xả.
```

```
Thanh nhàn vô sự,
Quét tước đài hoa;
Thờ phụng Bụt trời,
Đêm ngày hương hỏa.
<br class="calibre4"/>
Tung kinh niệm But,
Chúc thánh khân câù;
<q\>
Tam hữu tứ ân,
Ta nguyên được bả.
Niệm lòng vặc vặc,
Giác tính quang quang;
Chăng còn bi thư:
Tranh nhân châp ngã.
<br class="calibre4"/>
Trân duyên rũ hết,
```

```
Thị phi chẳng hê.
Rèn một tâm lòng,
Đêm ngày đon đả.
Ngôi cong trân thê;
Chẳng quản sự thay.
Văng văng ngàn kia,
Dâù lòng dong thả.
<br class="calibre4"/>
Hoc đòi chư Phật,
Cho được viên thành;
Xướng khúc vô sinh.
An thiên tiêu sá.
<br class="calibre4"/>
Ai ai xá côć,
Bằng huyên chiêm bao;
```

```
Xây tỉnh giấc hòe,
Châu rơi lã chã.
<br class="calibre4"/>
Côć hay thân huyêñ,
Chẳng khác phù vân;
Van sự giai không,
Tựa dường bọt bê.
<br class="calibre4"/>
Đem mình náu tới.
Cảnh văng ngàn kia;
Dôć chí tu hành,
<q\>
Giâý sôì bô bả.
<br class="calibre4"/>
Lành người chẳng chớ.
Dữ người chẳng hay;
```

```
Ngậm miệng đăp tai,
Hê`chi hoa cả.
<br class="calibre4"/>
An thân lập mênh.
Thời tiết nhân duyên;
Căt thit phân cho,
Dâù là chim cá.
<q\>
<br class="calibre4"/>
Thân này chẳng quản.
Bữa đói bữa no;
Địa thủy hỏa phong,
<q\>
Dâù là biêń hóa.
<br class="calibre4"/>
Pháp thân thường trụ,
Phô'mãn thái hư,
```

```
Hiện hách mục tiên,
Viên dung lõa lõa.
<br class="calibre4"/>
Thiên tông chỉ thị,
Muc kích đao tôn;
Không cốc truyền thanh,
Âm hưởng ứng dã.
<br class="calibre4"/>
Phô người học đạo,
Vô số nhiềù thay;
Trúc hóa nên rông,
<q\>
Một hai là họa.
<br class="calibre4"/>
Bởi lòng vờ vịt,
Trỏ Bặć làm Nam;
```

```
Nhất chỉ đâù thiên,
Sát na hết cả.
<em class="calibre8">
 <br class="calibre4"/>
</em>
<q\>
<em class="calibre8">
 Kê rằng:
</em>
Cảnh tịch an cư tự tại tâm,
Lương phong xuy đệ nhập tùng âm.
Thiên sàng thọ hạ nhất kinh quyên,
Lưỡng tự thanh nhàn thăng vạn câm.
<br class="calibre4"/>
Cảnh văng sông yên tự tại hôn,
Bóng tùng gió mát thôi từng cơn.
Giường thiên một quyên kinh bên gốć,
Hai chữ thanh nhàn vạn nén hơn.
(Bản Việt dịch bài kệ là của GS. Lê Mạnh Thát)
```

```
<q\>
      </div>
    </div>
   </div>
  </div>
<div id="ZA8EyxsVP6LG55bfyWBKjC" style="display:block</pre>
!important; page-break-before: always !important; break-before:
always !important; white-space: pre-wrap !important">
<a href="#a15" style="min-width: 10px !important; min-height:</pre>
10px !important; border: solid 1px rgba(0, 0, 0, 0) !important;
text-decoration: none !important"> </a>
<a href="#a16" style="min-width: 10px !important; min-height:</pre>
10px !important; border: solid 1px rgba(0, 0, 0, 0) !important;
text-decoration: none !important"> </a> <a</pre>
href="#ZA8EyxsVP6LG55bfyWBKjC" style="min-width: 10px
!important; min-height: 10px !important; border: solid 1px
rgba(0, 0, 0, 0) !important; text-decoration: none !important">
</a> </div></bodv>
</html>
```

```
<?xml version='1.0' encoding='utf-8'?>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml" class="calibre">
 <head>
   <meta content="Microsoft Word 12 (filtered)"</pre>
name="Generator"/>
   <title>Unknown</title>
 <link rel="stylesheet" type="text/css"</pre>
href="../../stylesheet.css"/>
<link rel="stylesheet" type="text/css"</pre>
href="../../page styles.css"/>
</head>
 <body class="calibre1" id="a18">
 <div class="container" id="a17">
  <div class="container">
   <div class="container">
    <div class="container">
    <h1 class="cent1" title="Tho">
     <img alt="4" src="../Images/4.PNG" class="calibre3"/>
     <br class="calibre4"/>
    </h1>
     1
    <q\>
    Tức sư
    Xong múa Giá chi thư 'áo xuân,
    Hôm nay huông gặp tiết thanh minh.
    Đâỳ mâm bánh cuốn như hông ngọc
    Phong tục từ xưa của Việt Nam.
```

```
2
Tiêñ sứ Bặc Lý Trọng Tâń
Tiêu Phương Mai
Thăm thăm Linh Trì âm tiệc đưa
<q\>
Người về`khôn cách gió xuân ngừa.
Nào hay sao sứ hai ngôi phúc,
Sáng rọi trời Nam mây tôi bưa.
3
<q\>
Tiêñ sứ Bắć Ma Hợp
Kiêù Nguyên Lãng
Trời Nam, sao sứ rọi hai ngôi
Dâñ lôi ba vòng đêm sáng soi
Bên âý ơn sâu tình dê cảm
Nơi đây tục bạc lê then tôi
Mù xông cờ tiết thân mừng khỏe
```

```
Roi vút gió xuân ngựa kết đôi
Trung thông vạc lời xin hãy nhớ
Nôĩ lo đất nước khỏi nung sôi.
4
<q\>
Họa thơ Kiêù Nguyên Lãng
Non Nam hành lý nhẹ mây tưng
Xuân đến cành mai mới mâý bông
Khăp thây cùng thương thiên tư đức
Sông không giúp thế trượng phu buôn
Ngựa xông sương tuyết đâù còn ngoái
Mặt ngăm non sông xe chút ngừng
Sông Nhị ngày mai mờ khói nước
Rượu đào tươi mát rưả lòng trong.
5
Hoa mai sớm (1)
```

```
Vàng điểm tua hoa năm cánh tròn
San hô chìm bóng vây phô tuôn
<q\>
Ba đông cành trăng hoa khoe trước
Một nén hương xuân nhánh hãy còn
Cam lộ ngát thơm say bướm tỉnh
Dạ quang tựa nước khát chim buôn
Hằng Nga nêú biết đây hoa đẹp
Quê'lạnh cung Thiêm thôi ở luôn.
6
<q\>
Hoa mai sớm (2)
Ngại rét năm ngày cưả biếng ra
Gió xuân trước đã đêń cây già
Bóng giăng mặt nước băng vừa võ
Hoa trĩu đâù cành âm chưả pha
Xóm núi trăng chìm lời hát Việt
```

```
Ái quan mây đâm̃ tiêńg tiêu Hô`
Một cành lạc tới giấc mơ bạn
Tỉnh dậy tặng người chẳng nỡ đưa.
<q\>
7
<q\>
Cảnh xuân
Chim hót nhởn nhơ, hoa liệũ dày,
Bóng thêm nhà vẽ mây chiêù bay
Chuyện đời khách đến thôi không hỏi
Cùng tựa lan can ngăm núi mây.
8
<q\>
Dự yêń với Văn Túc Vương
Chân rùa bóc đỏ mọng
Yên ngựa nướng vàng thơm
Sơn tăng giữ giới sạch
Cùng ngôi chẳng cùng ăn.
```

```
9
Chщa Thân Quang trĸn пъі Раі Lгm
Bát ngát Thân Quang gợi tịch u
Trời trăng ôm cởi đến ngao du
Lâu đài một tá bày tranh vẽ
Thê giới ba ngàn lọt mặt thơ
Lăm đôĩ thói đời mây thương câủ
Đâu hay tùng côĩ trăng đâù sư
Thăp hương lê Phật trừ đôi việc
Hết thảy suy tư mặc bỏ lờ.
10
Đê`nhà thủy tạ chùa Phô'Minh
Xông hết nghìn hương thơm ngát nhà,
Mới dâng dòng nước mát đâu xa
Cưả chùa dưới bóng đa già khép
```

```
Đâù tiêńg ve thu ý đậm đà
11
<q\>
Ngăm cảnh chiêù Thiên Trường
<q\>
Thôn trước thôn sau tựa khói nhòa
<q\>
Nưả không nưả có mé chiêù sa
Mục đông sáo văng trâu vê hết,
Cò trăng từng đôi ruộng xuông sà.
12
<q\>
Trên đường Tây chinh
Hoa sóng tung lên buôm gâm bay
Dưới mui đâù mệt chẳng buôn quay
Mây chiêù Tam Giáp nhạn không đến
Trăng sáng Cưủ Than rông có đây
Lạnh lẽo đường đi cung mộng cũ
Ngôn ngang sâù vướng rượu ly đâỳ
```

```
Hán hoàng mang tiếng say chinh chiến
Vội vã nam nhi chi lăm vậy.
13
<q\>
Trăng
Đâỳ sách, giường song chếch bóng đèn
Sân thu sương bủa thoáng hơi đêm
Tiếng chày thức dậy đâu hay biết
Hoa mộc trên cành trăng mới lên.
14
Lên núi Bảo Đài
Đất văng đài thêm cổ'
Ngày qua xuân chưả nông.
Gân xa, mây núi cuôn,
Râm năńg, ngõ hoa lông.
Muôn viêc nước theo nước,
```

```
Trăm năm lòng bảo lòng
Tựa hiên nâng sáo ngọc,
Ngực áo, đâỳ trăng trong.
15
Cây mai
Săt đá gan lì khinh tuyêt sớm
Khăn xiêm mộc mạc gió đồng luôn
Trân gian kiệm ước Hán Văn Đế´
Thiên hạ anh hùng Đường Thái Tông.
16
<q\>
Đêm mười một tháng Hai
Rượu chút sâù vơi, vị đậm đà,
Giường rông chiêú trúc trải yên ra
Cả trời tựa nước, trăng ngày sáng,
```

```
Hoa phủ đây song xuân mãi mơ.
17
Niêm oán hận của người khuê phụ
Ngủ dậy vén rèm, hông thấy rơi,
Hoàng ly không hót giận xuân rôì.
Lâù tây vô cớ vâng dương lặn
Bóng ngã vê`đông hoa lâñ chôi.
18
Cảnh chiêù ở Châu Lạng
Chùa cô'đìu hiu khuất khói mờ
<q\>
Thuyên câu chiêù quanh tiêng chuông đưa
Nước quang non lặng vòn âu trăng
Gió lặng mây đùa cây đỏ thưa.
19
Xuân muôn
```

```
Tuổi trẻ sao từng hiệủ sắć không
Cả xuân hoa nở ngất ngây lòng
Đến nay đành rõ mặt xuân âý
Nêm cỏ giường thiên ngăm rung hông.
20
Chiêù thu ở Vũ Lâm
<q\>
Lòng khe vặt ngược bóng câù hoa
Hặt sáng ngoài khe, vệt năng tà
Văng vẻ nghìn non, rơi lá đỏ
Như mơ mây đâm tiếng chuồng xa.
<img alt="5" src="../Images/5.PNG" class="calibre3"/>
<br class="calibre4"/>
21
Ngay xuân thăm Chiêu Lăng
Hùm gâú nghiêm nghìn cưả.
Áo mũ bảy phâm đâỳ.
```

```
Lính bạc đâù còn đó,
Nguyên Phong mãi kê'say.
22
Buôi sớm mùa xuân
Ngủ dậy, mở cánh cưả,
Xuân vê`đã chăng hay!
Bươm bướm một đội trăng
Phơi phới nhăm hoa bay.
23
Trên hô`Động Thiên
Cảnh hô`Động Thiên nọ,
Hoa cỏ kém vẻ xuân.
Thượng để thương hiu quanh
```

```
Chuông thái thanh bông ngân.
<img alt="6" src="../Images/6.PNG" class="calibre3"/>
<br class="calibre4"/>
24
Phủ Thiên Trường
Rậm lục thưa hông thêm quanh hiu
Mây quang mưa tạnh ngâń bùn tiêu
Nhà trai giảng đoạn sư vê`viện
Quán bêń canh đâù câù nguyệt treo
Ba chục cung tiên giường tôi đặt
Tám nghìn bóng tháp triệù xuân reo
Phố minh phong cảnh y như cũ
<q\>
Phảng phất hình cha mộng thấý nhiềù.
25
Bài minh đê`trúc nô
Ruột rông, tuyết giải
```

```
Đốt cứng, sương phơi
Mượn ngươi làm tớ,
E trái tính trời.
26
Mạn hứng ở sơn phòng (1)
Ai buộc mà đi giải thoát tìm?
Không phảm sao phải kiếm thân tiên
Vươn mòn, ngựa mỏi ta già phải.
Như cũ am mây một sập thiện.
<img alt="7" src="../Images/7.PNG" class="calibre3"/>
<br class="calibre4"/>
27
Mạn hứng ở sơn phòng (2)
Phải trái tâm theo hoa sớm rơi
Lợi danh lòng lạnh mưa đêm rôi
<q\>
Hoa tàn, mưa tạnh non im ăng
```

```
Môt tiếng chim kêu xuân hết thôi.
<img alt="8" src="../Images/8.PNG" class="calibre3"/>
<br class="calibre4"/>
<q\>
28
<q\>
Tặng sứ Bắc Lý Tư Diêñ
On Hán tràn trê`mưa móc tuôn
Chiêú son phượng ngậm khỏi mây hông
Khí hòa góc đất đềù lan tới
Bui chiến sông trời rưả sạch trơn
Thảy bảo thư vua mười lôí việt
Còn hơn đàn Thuân năm dây đờn
Đất trời thương hết không Nam Bắć
Sâm sét sao lo lại phải bươn.
29
Ca ngợi Thượng Sĩ Tuệ Trung
```

```
Nhìn lên càng cao
Dùi càng bên cứng
Chợt ở phía sau
Thấy liên trước đứng
Cái đó gọi là
Thiên Thượng sĩ vững.
30
Đê`chùa thôn hương Cô'Châu
Số đời một màn kéo,
Tình người đôi mặt ngân.
<q\>
Cung ma chật hẹp lăm,
Cõi Phật khôn xiết xuân.
31
Kệ thị tịch
```

```
Hết thảy pháp không sinh
Hết thảy pháp không diệt
Nêú hay hiêủ như vâỳ
Chư Phật thường trước mặt
Đêń đi sao có đây.
32
Thân như
Thân như hơi thở vào ra mũi
Thê tựa gió luôn mây núi xa
Đô~quyên rên rĩ trăng ngày sáng
Đừng để tâm thường xuân luông qua.
<img alt="9" src="../Images/9.PNG" class="calibre3"/>
<br class="calibre4"/>
33
Ngươi nên nhớ
```

```
Côí kê việc cũ ngươi nên nhớ,
   Hoan, Ái đang còn chục vạn quân
    <a href="../Text/P008.htm#_ftn3" name="_ftnref3"</pre>
title="" class="calibre9">
     <sup class="calibre11">
     <sup class="calibre12">
      [3]
     </sup>
     </sup>
    </a>
   34
   Tức sư
   Xã tắc hai phen chôn ngựa đá,
   Non sông nghìn thuở vững âu vàng.
   35
   Họa thơ Lý Tư Diêñ
   <q\>
   Tự xét không tài then được đất
   Chỉ vì nhiêù bệnh thiêú châù trời.
   <br class="calibre4"/>
   <q\>
   </div>
  </div>
 </div>
```

```
</div>
<div id="ZA8EyxsVP6LG55bfyWBKjC" style="display:block
!important; page-break-before: always !important; break-before:
always !important; white-space: pre-wrap !important">

<a href="#a17" style="min-width: 10px !important; min-height:
10px !important; border: solid 1px rgba(0, 0, 0, 0) !important;
text-decoration: none !important"> </a>
<a href="#a18" style="min-width: 10px !important; min-height:
10px !important; border: solid 1px rgba(0, 0, 0, 0) !important;
text-decoration: none !important"> </a> <a
href="#ZA8EyxsVP6LG55bfyWBKjC" style="min-width: 10px
!important; min-height: 10px !important; border: solid 1px
rgba(0, 0, 0, 0) !important; text-decoration: none !important">
</a> </div></body>
</html>
```

```
<?xml version='1.0' encoding='utf-8'?>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml" class="calibre">
 <head>
   <meta content="Microsoft Word 12 (filtered)"</pre>
name="Generator"/>
   <title>Unknown</title>
 <link rel="stylesheet" type="text/css"</pre>
href="../../stylesheet.css"/>
<link rel="stylesheet" type="text/css"</pre>
href="../../page styles.css"/>
</head>
 <body class="calibre1" id="a20">
 <div class="container" id="a19">
  <div class="container">
   <div class="container">
    <div class="container">
     <h1 title="Tham Vâń" class="calibre10">
      <img alt="10" src="../Images/10.PNG" class="calibre3"/>
      <br class="calibre4"/>
     </h1>
     <img alt="11" src="../Images/11.PNG" class="calibre3"/>
      <br class="calibre4"/>
     Mở đâù pháp hội, Ngài niêm hương báo ân xong bước lên
tòa. Vị Thượng thủ bạch chùy v.v... rôi Ngài nói:
     - Thích Ca Văn Phât vì một đại sư mà xuất hiện giữa cõi
đời này, suốt bốn mươi chín năm chuyển động đôi môi mà chưa
từng nói một lời. Nay ta vì các ngươi lên ngôi tòa này, biết
nói chuyên qì đây?
     <q\>
     Ngôi giây lâu, Ngài ngâm:
     ÂM:
     <em class="calibre8">
       Thân như hô hấp tỹ trung khí,
```

```
</em>
<em class="calibre8">
 Thê 'tơ phong hành lãnh ngoại vân.
</em>
<em class="calibre8">
 Đô~quyên đê`đoạn nguyệt như trú,
</em>
<em class="calibre8">
 Bất thị tấm thường không quá xuân.
</em>
DICH:
<em class="calibre8">
 Thân như hơi thở ra vào mũi.
</em>
<em class="calibre8">
 Đời giống mây trôi đỉnh núi xa.
</em>
<em class="calibre8">
 Tiếng quyên từng chập vâng trăng sáng,
</em>
<q\>
<em class="calibre8">
 Đâu phải tâm thường qua một xuân.
</em>
<br class="calibre4"/>
<q\>
Ngài vô bàn một cái nói:
```

```
    Không có gì sao? Ra đây! Ra đây!

***
Có vị Tăng hỏi:
- The´nào là Phật?
Ngài đáp:
- Nhận đếń như xưa vâñ chẳng phải.
- The 'nào là Pháp?
- Nhận đếń như xưa vâñ chẳng phải.
Thê'nào là Tăng?
- Nhận đếń như xưa vâñ chẳng phải.
- Cứu kính thê nào?
Đáp:
Bát chữ đã bày trao hết sạch,
Đâu còn có việc nói cùng ngươi.
(Bát tự đả khai phân phó liêũ
```

```
Cánh vô dư sự khả trình quân)
Lai hỏi:

    Thê nào là một việc hướng thượng?

Ngài đáp:
- Đâù gậy khêu nhật nguyệt.
- Dùng công án cũ làm gì?
- Môt lân nhặc lại một lân mới.
- Thê nào là giáo ngoại biệt truyên?

    Eñh ương nhảy không khỏi đâú.

- Sau khi ra khỏi đâú thì thê 'nào?
- Lai theo con êćh nhảy xuông bùn.
- Vâñ là nhảy chăng khỏi.
Ngài bèn lớn tiếng nạt:
- Kẻ mù! Thâý cái gì?
- Đại Tôn đức lừa người làm gì?
```

```
Ngài liên "hừ, hừ".
   Vị Tăng suy nghĩ.
   Ngài liên đánh.
   Vị Tăng lại suy nghĩ để hỏi.
   Ngài liên hét.
   Vị Tăng cũng hét.
   Ngài hỏi:
   - Lão tăng bị một cái hét, hai cái hét của ngươi, rôt
cuộc thê 'nào? Nói mau! Nói mau!
   <q\>
   Vị Tăng suy nghĩ.
   Ngài lại hét một tiếng, nói:
   - Con chôn hoang qui quái! Vừa rôi tinh lanh, giờ ở chô "
nào?
   Vị Tăng lê bái lui ra.
   ***
   Tăng hỏi:
```

```
- Đại tôn đức khô nhọc tu hành, đã trải qua nhiêù năm,
đôi với sáu thông của Phât, Ngài đã được mâý thông?
    Ngài đáp:
    - Cũng được sáu thông.
    - Năm thông kia gác qua, thể nào là tha tâm thông?
    - Đâỳ cả quốc độ, có bao nhiều thứ tâm, Như Lai đềù
biêť, Như Lai đềù thâý.
    Vi Tăng liên đưa năm tay lên nói:
    - Đã biết hết thấy hết, vậy biết cái này có vật gì?
    Ngài đáp:
    - Như có như không, chẳng phải không chẳng phải sắć.
    - Xưa Tăng hỏi Hòa thượng Lang Gia: "Thanh tịnh bản
nhiên, vì sao chợt sanh sơn hà đại địa?" Ý chỉ thê nào?
    - Thật giống thuyện chải ra biện.
    - Ý này thê nào?
    - Ai biết nơi chốn khói sóng xa khơi kia, riêng có chố ~
nên suy nghĩ.
```

```
Hỏi:
- Thê nào là gia phong Phật quá khứ?
Đáp:
Vườn rừng văng vẻ ai xem sóc
Lý trăng đào hông hoa tự nhiên.
Hỏi:
- Thế nào là gia phong Phật hiện tại?
Đáp:
Gia phong sóng bạc mê yêń sớm
Tiên uyên đào hông say gió xuân.
Hỏi:
- Thê nào là gia phong Phật vị lai?
Đáp:
Bãi biển chờ triềù trời đợi nguyệt
Xóm chài nghe sáo khách nhớ nhà.
```

```
Hỏi:
- Gia phong Hòa thượng thê 'nào?
Đáp:
Áo rách che mây, sáng ăn cháo
Bình xưa tưới nguyệt, tôi uông trà.
Lai hỏi:
- Ngài Linh Vân khi xem hoa đào ngộ thì thê 'nào?
Đáp:
Tự nở tự tàn theo thời tiết
Đông quân bị hỏi cũng khôn lời.
Hỏi:
- Khi giết người không nhìn lại thì sao?
Đáp:
- Gan dạ cùng mình.
Hỏi:
```

```
- Người đại tu hành lại rơi vào nhân quả hay không?
Đáp:
Miệng dường chậu máu chê Phật Tô'
Răng như kiêm bén gặm rừng thiên.
Một mai chết đọa A-tỳ ngục,
Cười ngất Nam mô Quán Thế Âm.
Hỏi:
Dưới ruộng bâỳ cò ngàn điểm tuyết
Trên cây oanh đậu một cành hoa.
Thì thê 'nào?
<q\>
Đáp:
- Lâm!
Hỏi:
- Theo Đại tôn đức thì thế nào?
Đáp:
```

```
Dưới ruộng bây cò ngàn điểm tuyết
Trên cây oanh đậu một cành hoa.
Tăng nói:
- Đó là câu nói của tôi.
Đáp:
Muôń biết thân tiên lò luyện thuốc
Linh đơn vôń thiệt tư'châu sa.
Hỏi:
- Thê'nào là thanh tịnh pháp thân?
<q\>
Đáp:
Đục vàng rơi trong phân sư tư'
Người đen đúa vác bó hương thơm.
Tăng thưa:
- Học nhân không hiêủ.
Đáp:
```

```
Chớ học thói hô`đô`trả giá
Cười người chân thật dối lâm nhau.
Hỏi:
- Thê nào là viên mãn báo thân?
Đáp:
Cánh bằng bay bông dừng cơn gió
Ly châu lăng lạnh biên trong ngân.
Vị tăng lê bái.
Ngài bảo:
Nguyên lai đâỳ đủ nhiềù công dụng
Bởi chú quàng xiên chẳng được thành.
Hỏi:
- Thê nào là thiên bách ức hóa thân?
Đáp:
Mây dôn sương phủ trời mù mịt
```

```
Tâć nước như xưa trước đỉnh đâù.
   Tăng nói:
   - Đúng thêí
   Ngài bảo:
   Cười ngất kẻ gom mây dưới đảnh
   Bôń bê`nuôť lâý hòn săť tròn.
   Vị Tăng lê bái lui ra.
   ***
   Pháp Loa hỏi:
   - Nói huyên nói diêu, luân cô'bàn kim, đêù thuộc thứ nói
đùa, một câu không kẹt trong ngôn ngữ làm sao nói được?
   Ngài đáp:
   Gió đồng dùu dịu ngàn hoa nở
   Lách cách vành xe một tiếng vang.
   Pháp Loa toan mở miệng nói, Ngài liên bảo:
```

```
Chim hót máu tuôn vâñ vô dụng
Non tây như trước phủ mây chiêù.
Pháp Loa:
- Khi muôn dặm mây tạnh thì thê nào?
Ngài:
- Mưa tâm tã.
Hỏi:
- Khi muôn dặm mây che kín thì thế nào?
Đáp:
- Trăng vằng vặc.
- Cứu kính thê 'nào?

    Chớ động đến, động đến ăn ba mươi gậy.

- Thê nào là bản lai diện mục?
<q\>
Ngài im lặng giây lâu hỏi:
- Hiêủ chăng?
```

```
Đáp:
- Chăng hiêd.
Ngài liên đánh.
Pháp Loa hỏi:
- Thế nào là ba mươi hai tướng tốt tám mươi vẻ đẹp?
Ngài đáp:
Nêú dùng sắc thấy ta,
Dùng âm thanh câù ta,
Người âý hành đạo tà,
Không thể thấy Như Lai.
Pháp Loa:
- The´nào là Phật?
Ngài đáp:
- Tâm cám ở dưới côi.
- Thê'nào là ý Tô'sư từ Âń sang?
```

```
- Bánh vẽ.
   - Thê nào là đại ý Phật pháp?
   - Cùng hâm, đất không khác.
   <q\>
   - Xưa có vị tăng hỏi Triệu Châu "Con chó có Phật tánh
không?", Triệu Châu nói "Không", ý chỉ thê nào?
   Đáp:
   Chất muối ở trong nước
   <q\>
   Keo xanh ở trong săć.
   Hỏi:
   - Hữu cú vô cú như bìm leo cây, khi âý thê nào?
   Ngài bèn nói kệ:
   <em class="calibre8">
    Hữu cú vô cú
    </em>
   <em class="calibre8">
    Bìm khô cây ngã
    </em>
   <em class="calibre8">
    Mâý kẻ nap tăng
    </em>
```

```
<em class="calibre8">
 U đâù sứt trán.
</em>
<em class="calibre8">
 <br class="calibre4"/>
</em>
<em class="calibre8">
 Hữu cú vô cú
</em>
<em class="calibre8">
 The'lô gió thu
</em>
<em class="calibre8">
 Hằng hà sa số´
</em>
<em class="calibre8">
 Va đao cham bén.
</em>
<em class="calibre8">
 <br class="calibre4"/>
</em>
<em class="calibre8">
 Hữu cú vô cú
</em>
<em class="calibre8">
 Lập tông lập chỉ
</em>
```

```
<em class="calibre8">
 Đập ngói dùi rùa
</em>
<em class="calibre8">
 Trèo non lôi nước.
</em>
<em class="calibre8">
 <br class="calibre4"/>
</em>
<em class="calibre8">
 Hữu cú vô cú
</em>
<em class="calibre8">
 Chẳng có chẳng không
</em>
<em class="calibre8">
 Khắć thuyên tìm kiêm
</em>
<em class="calibre8">
 Tìm ngưa cứ hình (bản đô).
</em>
<em class="calibre8">
 <br class="calibre4"/>
</em>
<em class="calibre8">
 Hữu cú vô cú
</em>
```

```
<em class="calibre8">
 Hôi hô, hay không
</em>
<em class="calibre8">
 Nón tuyết giày hoa
</em>
<em class="calibre8">
 Ôm cây đơi thỏ.
</em>
<em class="calibre8">
 <br class="calibre4"/>
</em>
<em class="calibre8">
 Hữu cú vô cú
</em>
<em class="calibre8">
 Tự xưa tự nay
</em>
<em class="calibre8">
 Châp tay quên trăng
</em>
<em class="calibre8">
 Đất bằng chết chìm.
</em>
<em class="calibre8">
 <br class="calibre4"/>
</em>
```

```
<em class="calibre8">
 Hữu cú vô cú
</em>
<em class="calibre8">
 Như thế như thế
</em>
<em class="calibre8">
 Chữ bát mở ra
</em>
<em class="calibre8">
 Sao không năm mũi?
</em>
<em class="calibre8">
 <br class="calibre4"/>
</em>
<em class="calibre8">
 Hữu cú vô cú
</em>
<em class="calibre8">
 Ngó tả ngó hữu
</em>
<em class="calibre8">
 Lau chau môm mép
</em>
<em class="calibre8">
 Ôn ào náo đông.
</em>
```

```
<em class="calibre8">
       <br class="calibre4"/>
      </em>
     <em class="calibre8">
       Hữu cú vô cú
      </em>
     <q\>
     <em class="calibre8">
       Đau đáu lo sơ
      </em>
     <q\>
     <em class="calibre8">
       Căt đứt săń bìm
      </em>
     <q\>
     <em class="calibre8">
       Đó đâv vui thích.
      </em>
     <q\>
     Ngài bèn bước xuống tòa.
     <q\>
    </div>
   </div>
  </div>
 </div>
<div id="ZA8EyxsVP6LG55bfyWBKjC" style="display:block</pre>
!important; page-break-before: always !important; break-before:
always !important; white-space: pre-wrap !important">
<a href="#a19" style="min-width: 10px !important; min-height:</pre>
10px !important; border: solid 1px rgba(0, 0, 0, 0) !important;
text-decoration: none !important"> </a>
<a href="#a20" style="min-width: 10px !important; min-height:</pre>
10px !important; border: solid 1px rgba(0, 0, 0, 0) !important;
text-decoration: none !important"> </a> <a
href="#ZA8EyxsVP6LG55bfyWBKjC" style="min-width: 10px
!important; min-height: 10px !important; border: solid 1px
rgba(0, 0, 0, 0) !important; text-decoration: none !important">
```

 </div></body> </html>

```
<?xml version='1.0' encoding='utf-8'?>
<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml" class="calibre">
  <head>
   <meta content="Microsoft Word 12 (filtered)"</pre>
name="Generator"/>
   <title>Unknown</title>
 <link rel="stylesheet" type="text/css"</pre>
href="../../stylesheet.css"/>
<link rel="stylesheet" type="text/css"</pre>
href="../../page styles.css"/>
</head>
 <body class="calibre1" id="a22">
 <div class="container" id="a21">
  <div class="container">
   <div class="container">
    <div class="container">
     <h1 class="cent1">
      Lời thêm
     </h1>
     Sau Đức Phật, không lời nào nên nói nữa, bởi vì pháp
thoại của ngài vấn còn đang âm vang. Do vậy, các tổ sư Thiên
tông chỉ nói bằng lời vô ngôn, và làm nhiêù đông tác để hiện
thị ý nghĩa lời Phât.
     Nhìn thấy đóa hoa trên tay Phật, chư tổ đã phóng vào
vòng, nhảy múa nơi bôń hướng, cười vang đông điệu, và cùng chỉ
tay vê`đóa hoa. Nêú chúng ta không có thể nghe rõ lời Phật hay
thấy rỗ đóa hoa đang đưa cao, chúng ta nên cần trong quan sát
điệu pháp vũ chư tổ đang vui hưởng để tìm lối nhập môn. Đặc
biêt, hãy nhìn vào ngài Trân Nhân Tông.
     Màn trình diêñ đẹp tuyệt; tuy nhiên, thực sự có một lôí
đi tới giải thoát? Chúng ta thấy chư tổ đi bộ, chạy, nhảy, múa
và phóng người vào quá nhiệù lối khác nhau quanh đóa hoa. Do
vây, khi chúng ta thâý mê lô của các dâú chân do chư tô'đê'lai,
ta nên nói rằng thực sự đó có phải là lôí đi không lôí đi?
     <q\>
     Ngài Trân Nhân Tông trả lời rằng Phât không nói lời nào
trong 49 năm. Không lời nào nói, trong khi chúng ta còn đang
```

nghe âm vang từ pháp thoại của Phật? Thế nghĩa là chúng ta nên nghe âm thanh vô thanh? Rôi ngài Trân Nhân Tông nói rằng người tu không có thể thâý và nghe Đức Phật xuyên qua sắc tướng và âm thanh. Thế có nghĩa là chúng ta chỉ có thể thâý và nghe Đức Phật qua vô tướng và vô thanh?

Chúng ta nên làm thế nào bây giờ? Sắc tướng hiện ra, rồi biến mất; âm thanh sinh khởi và tan biến; nhưng chúng ta muôn vào cõi an bình bất tư.

Hãy nhìn vào sắc tướng và nghe âm thanh lân nữa. Tánh biết đang chiếu sáng, nhận ra sắc và thanh. Sắc và thanh tới và đi, nhưng tánh biết không tới, không đi. Nó chỉ ở đó, hệt như tánh chiếu của gương sáng, và như tánh vang dội của tòa nhà trông.

Tánh biết không có hình tướng, nên gương hiện ra rất nhiềù hình khác nhau; nó không có màu sắc, nên chúng ta có thể thâý nhiềù màu khác nhau quanh ta. Thế nên, nó là vô tướng, vô hình, vô ảnh; tương tự, nó là vô thanh, không tiếng, không âm thanh.

Đó là lý do ngài Tuệ Trung nói, "Cảnh cảnh từ tâm sanh. Tâm cảnh xưa nay không. Chôń chôń ba-la-mât."

Hình tướng xuất hiện trong gương và rồi biến mất, nhưng tánh chiếu của gương vấn ở đó, lặng lễ và trong trẻo. Âm thanh khởi trong tâm và rồi biến đi, nhưng tánh biết vấn ở đó, nghe và nhận biết. Do vậy, chúng ta có thể thấy rằng Đức Phật hiện đang câm đóa hoa, thấy rằng hoa hiện đang đưa cao từ tay ngài từ một tay. Do vậy, khi chúng ta thấy hoa từ một tay ngài, chúng ta đang nghe tiếng vố của một bàn tay.

Chư tô' thâý, và chúng ta có thể thâý bây giờ - không chỉ thâý hoa, nhưng cũng thâý tánh biết; tương tư với âm thanh.

Hoa được câm lên, chim đang bay và mây đang trôi; tuy nhiên, tất cả chúng đều nguyên vôn là không, và thực sự bất

động. Khi chúng ta nhận rằng vạn pháp từ tâm sinh, thì chúng ta sẽ thâý mọi nơi chôń đềù là cõi an bình bất động, trong đó không hê`có gì gọi là thời gian hay khô'đau.

Do vậy, chúng ta có thể thấy hoa và nghe tiếng vô của một bàn tay khi chúng ta cảm nhận và tương tác qua ân tượng ban đầu từ tánh biết vô phân biệt, nơi hiển lộ như tánh chiếu của gương và như tánh vang của nhà trông.

Khi chúng ta nghe một con chim hót, âń tượng ban đâù không cho chúng ta biết điệu ca này từ đâu. Khi chúng ta nghe và chỉ nghe thôi, ta không có lựa chọn nào, dù là thích hay không thích điệu ca này, và không phán đoán rằng điệu ca này từ tivi hay máy vi tính, từ sân trước hay sân sau. Khi ta nghe và chỉ nghe thôi, ta nhận ra rằng điệu ca đó hiện lộ trong tâm. Môĩ người chúng ta sẽ nghe điệu ca ở cách khác nhau.

Và như thế, chúng ta biết rằng ca điệu đó là tâm hóa hiện ra, và biết rằng vạn pháp là thực sự lặng lẽ, văng lặng và an tĩnh.

<q\>

Khi chúng ta nghe một con chim hót trên một cây trong rừng, và nêú không có niệm sinh khởi, thì chúng ta thấy không hê`có gì gọi là cái tự ngã, và thấy rằng chúng ta là con chim và thấy rằng chúng ta là ca điệu được hót; chúng ta là toàn thê' vũ trụ.

Thêm nữa, nêú không có ai quanh đó, nêú không có ai ở đó để thâý hay để nghe, câu hỏi là có bất kỳ chút xíu âm thanh nào không? Và có bất kỳ chút xíu âm thanh nào hiện lộ trong tâm hay không?

Hay chúng ta nên trả lời rằng tứ cú - có, không, vừa có vừa không, không có cũng không không - không có thể ứng dụng?

Tương tự, chúng ta cũng có thể hiệu ngài Trân Nhân Tông qua Bát Nhã Tâm Kinh, trong đó Đức Phật nói rằng sắc tức là không, và rằng không tức là sắc. Do vậy, chúng ta thực sự đang sông trong cõi của Không.

Hãy nhìn vào tâm. Trước khi một niệm sinh khởi, đó là cái không vô tướng. Khi một niệm khởi, một hình tướng hiện ra. Trước khi hoa được thâý, đó là cái thâý vô tướng. Trước khi âm thanh được nghe, đó là cái nghe vô tướng. Chúng ta đềù đang tăm trong dòng sông của sắc tướng và cái rông rang vô tướng. Nước sông là Không, và sóng là Sắc Tướng; chúng không khác gì nhau.

Do vậy, khi thâý, hãy thâý và chỉ thâý thôi; khi nghe, hãy nghe và chỉ nghe thôi. Hãy sông với tánh biết - cái biết vô phân biệt. Đó là khi chúng ta sông với tâm bất sinh. Hãy nhìn tâm, và thâý tánh biết. Ngài Trân Nhân Tông dạy như thế.

Vài lời xin thêm nơi đây. Bản dịch có thể không chuyển ngữ tốt, và lời bàn thêm nhỏ nhoi này có thể bất toàn; tuy nhiên, đây là những gì tốt nhất mà tác giả có thể làm. Nếu sách này có công đức nào, đó là do chư vị Thiện sư tại Việt Nam, trong đó vài vị đã dạy cho tác giả một cách trực tiếp và từ bi, trong khi các vị khác đã dạy gián tiếp qua các bài thơ và ngữ lục. Nếu sách này có lỗi nào, sẽ hoàn toàn là trách nhiệm riêng của tác giả.

Nguyện xin những lời này khích lệ cho những vị muôn học Thiên tông, giúp những vị đang tu tập, và trở thành một trận mưa hoa để ca ngợi những vị đã vào được pháp môn không cưả vào này.

```
</a>
        <em class="calibre8">
        Bản dịch của Hòa thương Thích Thanh Từ.
       </div>
     <div class="container">
       -<a href="../Text/P002.htm# ftnref2" name="_ftn2"</pre>
title="" class="calibre9">
        <sup class="calibre11">
         <sup class="calibre12">
          [2]
         </sup>
        </sup>
       </a>
        <em class="calibre8">
        Bản dịch của Hòa thương Thích Thanh Từ.
       </em>
       <q\>
     </div>
     <div class="container">
       <a href="../Text/P006.htm# ftnref3" name=" ftn3"</pre>
title="" class="calibre9">
        <sup class="calibre11">
         <sup class="calibre12">
          [3]
         </sup>
        </sup>
        </a>
       <em class="calibre8">
        Tướng Trân Hưng Đao nói hai câu thơ này để nhặc Vua
Trân Nhân Tông rằng nước Việt còn có đủ binh hùng tướng mạnh đê'
chông ngoai xâm.
       </em>
       </div>
    </div>
    <!--EndFragment-->
   </div>
  </div>
 </div>
<div id="ZA8EyxsVP6LG55bfyWBKjC" style="display:block</pre>
!important; page-break-before: always !important; break-before:
```

always !important; white-space: pre-wrap !important">

<a href="#a21" style="min-width: 10px !important; min-height:
10px !important; border: solid 1px rgba(0, 0, 0, 0) !important;
text-decoration: none !important">
<a href="#a22" style="min-width: 10px !important; min-height:
10px !important; border: solid 1px rgba(0, 0, 0, 0) !important;
text-decoration: none !important"> <a
href="#ZA8EyxsVP6LG55bfyWBKjC" style="min-width: 10px
!important; min-height: 10px !important; border: solid 1px
rgba(0, 0, 0, 0) !important; text-decoration: none !important">
 </div></body>
</html>